

turde sige, at haabe Regjeringen og Publicum i Sverrig vilde ønske, at Jernbanedriften der var i private Selskabs Hænder. Det kan gjerne være, at Jernbanerne slet ikke vare bleve til i Sverrig, naar den svenske Regjering ikke var traadt til og havde taget Sagen i sin Haand; men saameget er med Hensyn til Banernes Drift vist, at den Hurtighed, hvormed enhver Beslutning skal tages, og den Rempelse efter Forholdene, som maa finde Sted ved en Jernbanes Bestyrelse, ikke findes og vil ikke findes i Sverrig, saalænge som Jernbanesagen der er centraliseret i Regjeringens Haand. Jeg skal endnu anføre, hvorledes Forholdet stiller sig i det Land paa Fastlandet, hvor Jernbaneræsenet har haft den største Fremgang, og i hvilket Regjeringen eller rettere sagt en enkelt Mand, Rogier, har taget Sagen i sin Haand og gjort den til en Regjeringsag. Der er intet Land, i hvilket Regjeringen har udgivet saa store Summer for at staafe Jernbaner tilveie som i Belgien; men hvorledes er Forholdet nu der? Forholdet er det, at omtrent 750 Kilometre, eller nøjagtigt 748 Kilometre af dets Jernbaner drives for Statens Regning, hvorimod 1263 Kilometre Jernbaner drives af Private. Enhver, der vil forfølge Forhandlingerne i de belgiske Kamre, vil derhos see, at man vilde ansee det for et Gode, om alle Jernbanerne gik over til Private. Det er ogsaa ganske naturligt, at Staten, som i det Hele taget ikke er stiftet til at udøve nogen Industri, mindst er stiftet til at udøve en Industri, der forgrener sig i det Uendelige, og ved hvilken der skal tages Beslutninger, som ikke kunne taale den administrative, langsomme Behandling, som ethvert Regjeringsanliggende maa have, men hvor man tvertimod maa overlade til den enkelte private Mands Sjøn at tage en Mængde Bestemmelser, som kunne blive nødvendige i de enkelte Tilfælde. Der er vistnok Tidspunkter, hvor det kunde være ønskeligt, navnlig da i Begyndelsen af et Jernbaneforetagende, at en Regjering selv drev de Baner, som den selv havde bygget; jeg skal ogsaa meget villigt indrømme, at jeg vilde have anseet det for et Gode, om Regjeringen selv havde bygget og i Begyndelsen drevet Jernbanerne i Sylland. Men nu, efterat disse Jernbaner

have været i et privat Selskabs Hænder, at overtage dem igjen for Regjeringens Regning, for saa atter at overdrage dem til Private, det finder jeg rigtignok vilde være en aldeles urigtig Fremgangsmaade. Hvad man har søgt at opnaae ved det foreliggende Lovforslag, er, hvis jeg ikke aldeles har misforstaaet Tanken i samme, baade at fjerne det fremmede Driftselskab — og om Ustueligheden deraf, troer jeg, at Alle vilde være enige, — og dernæst at bringe Eenhed i samtlige vore Jernbaners Drift og Afbenyttelse tilveie. Jeg har nu rigtignok hørt, at man skulde kunne opnaae det ved, at Regjeringen tog de sjenst-jydske Jernbaner i sin Haand og saa tillige søgte at faae de sjællandske Jernbaner overdragne til sig; men, naar man kan fremkomme med denne Tanke, saa maa man aldeles glemme, at de sjællandske Jernbaners Drift ikke kan komme over i Regjeringens Hænder førend i 1881, nemlig 25 Aar, efterat den vestsjællandske Jernbane blev fuldenbt og tagen i Brug, hvilket skete i 1856, og at det er derfor, at dette Tal 1881 er kommet ind i Lovforslaget. — Men, siger man, det sjællandske Jernbaneselskab vil jo faae en uhyre Indflydelse og en uhyre Fordeel ved den her foreslaaede Ordning. Ja, mine Herrer, Fordelen eller, rettere sagt, Udsetigten til Fordeel ved den er dog saa ringe, at det sjællandske Jernbaneselskab jo har gjort det til Betingelse for at gaae ind paa samme, at det tillige faaer en Concession, som det anseer for mere fordeelagtig for sig end den i dette Lovforslag omhandlede. For at overtage Anlægget af en Jernbane til Borningborg, har Selskabet ikke stillet som Betingelse, at faae de sjenst-jydske Baners Drift overdragen til sig, men det har tvertimod betinget dennes Overtagelse af, at det fik denne Concession meddeelt. Jeg anseer det for mit Vedkommende — jeg udtaler her min Mening som Medlem af den sjællandske Jernbanestyrelse — for en høist ligegyldig Sag, om Selskabet kommer til at overtage de jydsk-sjenske Baner, ja endog for at ville være en Fordeel for Actionairerne, om den slet ikke kommer til at overtage dem. Men hvorfor vil Selskabet da gjøre det? Er det af Patriotisme? Dertil svarer jeg: Nei, det er heller ikke af den Grund; men det er,